

Son Nefesim Ol

– Mustafa Kara · 25 Mayıs 2016

Severken hiç yalnız kaldın mı?
İki gözün iki çeşme ağladın mı?
Yalnız kalıp geceler boyu yıldızlardan medet umdun mu?
Ellerini uzattın mı yıldızlara tutarım umuduyla?
Gözlerini kırpmadan sabahladın mı hiç?
Uykusuzluğu bilir misin?
Hayatla ters düşüp küstün mü o'na?

*

Uzanırım sırt üstü ranzama gözlerim tavanda
Bir an siluetinle göz göze gelirim
Hayaller kurarım geleceğe dair
Gece boyu kaderime sitem ederim
Bir an kendimden geçsem de tanıyamaz olurum kendimi...

*

O an içimden seni aramak konuşmak geçse de
Hani hiç susmayan lafazan olan ben var ya
Dilim lal olur
Gerçekten çok sevdim seni...
Seninle sebepsiz yere gülmeyi öğrendim
Omuzlarını yaslanacağım yalçın kayalara benzettim...

*

Uzarlarda arama şiiirlerimde bulursun beni
Benim karanlık geceler gibidir gündüzlerim de
Hiç uyanmak istemem rüyadan
Gözlerime uykusuzluk sürerim.
Hayatımı rüyalarımında yaşar, düşlerimde hayallerime ulaşırım
Her an köşe başından çıkıp geleceksin gibi
Bakarım ıssız sokağa
Ama göremem!
Bilmediğim bir ağırlık çöker gözlerime
Geçen zamana küfredip, kızar veryansın ederim...

*

Kelimeler yetmez
Kendimi anlatamam heceler az gelir
Hiçbir cümle duygularımı anlatamaz

Yastığıma sarılır ağlarım sabahlara kadar
Ama gözlerimden akan
Yastığıma ıslatan yaşlar değildir aslında
Hüzün yağmurlarıdır
Hüznüme bahar çiçekleri açtıran...

*

Ruh gibi yaşarken can verdin bedenime
Merhem oldun çaresiz yalnızlığıma
Gözyaşlarım sevinçle çağladı
Geceleri yıldız olup kaydın gönlüme
Sımsıcak ellerinle bastın buz kesen yüreğime...

*

Herkesin anlatılacak bir hikâyesi vardır
Sen benim hikâyemi boş ver
Her karesinde acı hüzün ve keder var
Sen başucumdan ayırmayacağım
Tekrar tekrar okuyacağım masal kitabım
Seninle yaşlanacağım son nefesim ol...
Mustafa KARAAHMETOĞLU
23.05.2016